

Закон о изменама и допунама Закона о превозу терета у друмском саобраћају

Члан 1.

У Закону о превозу терета у друмском саобраћају („Службени гласник РС”, број 68/15) у члану 1. став 3. тачка 2) мења се и гласи:

„2) превоз терета који се обавља теретним возилом или скупом возила који чини теретно возило и прикључно возило, чија највећа дозвољена маса не прелази 1.500 kg.”.

Члан 2.

Члан 3. мења се и гласи:

„Члан 3.

Превоз терета у друмском саобраћају може бити јавни превоз терета или превоз терета за сопствене потребе.

При обављању јавног превоза терета, релација, цена превоза и други услови превоза одређују се уговором закљученим између превозника и корисника превоза.

При обављању превоза терета за сопствене потребе морају бити испуњени следећи услови:

- 1) да превоз терета није претежна делатност лица које га обавља;
- 2) да се превоз терета обавља без накнаде;
- 3) терет који се превози мора бити у власништву, продат, купљен, узет или предат у закуп, произведен, дорађен или поправљен од стране истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе;
- 4) сврха превоза мора бити превоз терета до или од истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе или њено премештање било унутар било изван седишта истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, пољопривредника, односно страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе;
- 5) возач теретног возила или скупа возила које се користи за такав превоз, мора бити радно ангажован код истог домаћег привредног друштва, другог правног лица или предузетника, у складу са прописима којима се уређују радни односи и подношење јединствене пријаве на обавезно социјално осигурање као и пољопривредник, односно лице радно ангажовано код

истог страног правног лица, предузетника или физичког лица који обавља превоз за сопствене потребе;

б) теретно возило или скуп возила мора бити регистровано у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима и у власништву истог домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или пољопривредника који обавља превоз за сопствене потребе или се користи на основу уговора о финансијском лизингу или се користи на основу уговора о закупу који је закључен са привредним друштвом, другим правним лицем, предузетником или физичким лицем коме се седиште, односно пребивалиште налази на територији Републике Србије.

Изузетно од става 3. тачка 1) овог члана домаће привредно друштво, друго правно лице, односно предузетник коме је јавни превоз терета претежна делатност може да обавља превоз терета за сопствене потребе када се тај превоз обавља у складу са ставом 3. тач. 2) до б) овог члана.

Под превозом терета за сопствене потребе подразумева се и управљање теретним возилом приликом оспособљавања кандидата за возаче које врше правна лица, односно средње стручне школе и приликом полагања практичног испита кандидата за возача.

Теретно возило којим се обавља превоз терета за сопствене потребе у друмском саобраћају, осим теретног возила из ст. 4. и 5. овог члана, мора имати на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног возила, пословно име и натпис „Превоз за сопствене потребе“, исписано словима висине најмање три центиметра и бојом или налепницом која се битно разликује од основне боје возила, а може имати и његов знак који ужива заштиту у складу са законом којим се уређују жигови.

На бочним вратима или бочним странама кабине теретног возила не могу се стављати други натписи, осим натписа из става б. овог члана.

У теретном возилу којим се обавља превоз за сопствене потребе мора се налазити доказ о радном ангажовању возача у складу са прописима којима се уређују радни односи и подношење јединствене пријаве на обавезно социјално осигурање, осим ако је возач пољопривредник.

Теретно возило или скуп возила из става 3. овог члана које припада домаћем привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику или пољопривреднику којим се обавља превоз терета за сопствене потребе у међународном друмском саобраћају, поред услова дефинисаних прописима о безбедности саобраћаја на путевима, ако је то предвиђено међународним уговорима или другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора, мора испуњавати и техничке услове у погледу буке и емисије загађивача и техничко-експлоатационе услове у погледу безбедности саобраћаја, прописане актом из члана 13. став 11. овог закона, о чему се министарству надлежном за послове саобраћаја (у даљем

тексту: Министарство), као доказ, доставља потврда из члана 13. став 9. овог закона.

О испуњености услова из става 9. овог члана Министарство издаје потврду из члана 13. став 10. овог закона.

Вођење евиденције о теретном возилу, као и евиденције домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, односно пољопривредника које обавља превоз терета за сопствене потребе у домаћем друмском саобраћају, осим теретних возила чија највећа дозвољена маса не прелази 3.500 kg, теретних возила школа за возаче из става 5. овог члана, поверава се општинској, односно градској управи, односно управи града Београда на чијој територији се налази седиште домаћег привредног друштва, другог правног лица или предузетника, односно пребивалиште пољопривредника.

Евиденцију теретног возила, као и евиденцију домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, односно пољопривредника који обавља превоз терета за сопствене потребе у међународном друмском саобраћају води Министарство.

Домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник, односно пољопривредник подноси захтев за упис у евиденцију из ст. 11. и 12. овог члана.

Упис у евиденцију из ст. 11. и 12. овог члана врши се на основу захтева из става 13. овог члана који садржи изјаву о регистарским ознакама теретних возила којима ће обављати превоз за сопствене потребе и ако су испуњени услови из става 3. тач. 1) и б) овог члана.

Ако је једна од уговорних страна физичко лице, уговор из става 3. тачка б) овог члана мора бити оверен код органа надлежног за оверу.

Орган општинске, односно градске управе, односно управе града Београда одлучује о захтеву, доноси решење, врши упис у евиденцију и издаје одговарајућу потврду за свако пријављено теретно возило коме се дозвољава обављање превоза терета за сопствене потребе у домаћем друмском саобраћају и доставља Министарству податке о упису у евиденцију.

Министарство одлучује о захтеву, доноси решење, врши упис у евиденцију и издаје одговарајућу потврду за свако пријављено теретно возило коме се домаћем привредном друштву, другом правном лицу, предузетнику, односно пољопривреднику дозвољава обављање превоза терета за сопствене потребе у међународном друмском саобраћају.

Домаће привредно друштво, друго правно лице, предузетник, односно пољопривредник дужан је да о промени података о условима на основу којих је извршен упис у евиденцију у року од 15 дана од дана настале промене обавести орган из ст. 16. и 17. овог члана.

Орган из ст. 16. и 17. овог члана доноси решење о упису промене података у евиденције из ст. 11. и 12. овог члана.

Привредно друштво, друго правно лице или предузетник дужан је да органу из ст. 16. и 17. овог члана врати одговарајућу потврду из ст. 16. и 17. овог члана ако је престао да користи теретно возило за које је издата потврда или ако промењени подаци мењају садржину издате потврде.

Теретним возилом из става 17. овог члана може се обављати превоз терета за сопствене потребе у домаћем друмском саобраћају.

Документација којом се доказује испуњеност услова из става 3. тач. 2)–6) овог члана и потврда из ст. 16. и 17. овог члана мора се налазити у теретном возилу и показати на захтев органа који врши надзор у складу са овим законом.

Министар прописује начин вођења евиденције из ст. 11. и 12. овог члана, образац потврде из ст. 16. и 17. овог члана, као и начин достављања података из става 16. овог члана.

Евиденције из ст. 11. и 12. овог члана садрже податак о регистрацији домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника, односно пољопривредника и податке о издатим потврдама из ст. 16. и 17. овог члана.

Податак који се односи на пољопривредника садржи име, презиме, место и датум рођења лица као податке о личности, у складу са законом који уређује заштиту података о личности.

Решење из става 17. овог члана, решење о упису промене података у евиденцију из става 12. овог члана које доноси Министарство, као и решење по жалби на првостепено решење органа општинске, односно градске управе, односно управе града Београда које доноси Министарство је коначно.”

Члан 3.

У члану 6. став 1. мења се и гласи:

„Јавни превоз терета може обављати домаће привредно друштво, друго правно лице или предузетник теретним возилом или скупом возила регистрованим у складу са прописима којима се уређује безбедност саобраћаја на путевима, на основу лиценце за превоз, и то за:

- 1) јавни превоз терета у домаћем друмском саобраћају и
- 2) јавни превоз терета у домаћем и међународном друмском саобраћају.”.

У ставу 5. тачка 5) мења се и гласи:

„5) превоз терета у друмском саобраћају теретним возилом или скупом возила чија највећа дозвољена маса не прелази 3.500 kg.”.

Тачка 6. брише се.

Члан 4.

У члану 8. став 1. тачка 1. подтачка 4) мења се и гласи:

„4) није, у последње две године, било три или више пута, правноснажном пресудом привредног суда, кажњено за тежи привредни преступ у областима јавног превоза у друмском саобраћају и безбедности саобраћаја на путевима за који је прописана новчана казна у износу од најмање 100.000 динара;”.

У тачки 2. подтачка 1) мења се и гласи:

„1) нема правноснажно изречену заштитну меру забране правном лицу да се бави одређеном привредном делатношћу (забране вршења делатности јавног превоза у друмском саобраћају), прописану законом којим се уређују привредни преступи;”.

У тачки 3. подтач. 1) и 2) мењају се и гласе:

„1) није правноснажно изречена заштитна мера забране вршења одређених делатности (забране вршења делатности јавног превоза у друмском саобраћају), прописана законом којим се уређују прекршаји;

2) није, у последње две године, било три или више пута правноснажном пресудом прекршајног суда кажњено за тежи прекршај у области јавног превоза у друмском саобраћају и безбедности саобраћаја на путевима за који је прописана новчана казна од најмање 300.000 динара.”.

Члан 5.

У члану 11. ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„Комисија из става 2. овог члана састоји се од најмање три члана.

Комисију из става 2. овог члана чине лица која имају стечено високо образовање на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалистичке струковне студије и специјалистичке академске студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године на саобраћајном, машинском, правном или економском факултету и најмање пет година радног искуства.”.

У ставу 6. речи: „Комисија из става 2. овог члана” замењују се речју: „Министарство”.

У ставу 12. речи: „утврђује висину трошкова полагања испита о професионалној оспособљености уз сагласност министра надлежног за послове финансија” и запета бришу се.

Члан 6.

У члану 14. став 2. мења се и гласи:

„Возач из става 1. овог члана мора поседовати лиценцу возача и не може бити лице коме нису престале правне последице осуде за кривична дела против безбедности јавног саобраћаја.“

Члан 7.

У члану 16. став 7. брише се.

Члан 8.

У члану 18. став 1. мења се и гласи:

„Домаћи превозник дужан је да обавести Министарство о промени података у вези са условима за издавање лиценце за превоз из члана 7. став 1. тач. 2)–5), најкасније у року од 15 дана од дана настале промене, како би се донело решење из члана 15. став 2. овог закона.“

Члан 9.

У члану 23. ст. 1, 2. и 3. мењају се и гласе:

„Потврда за возача је исправа која се издаје домаћем превознику за возача који није држављанин Републике Србије и који је, за управљање теретним возилом за које домаћи превозник поседује извод лиценце за превоз, радно ангажован у складу са прописима Републике Србије којима се уређују услови за запошљавање странаца, прописима у области рада и прописима у области превоза терета у друмском саобраћају.

На захтев домаћег превозника за издавање потврде за возача Министарство решењем одбија захтев или доноси решење о издавању потврде за возача. Потврда се издаје са роком важења који је исти као и рок важења уговора на основу кога је возач радно ангажован, а најдуже до пет година.

Решење из става 2. овог члана коначно је у управном поступку и против њега се може покренути спор пред Управним судом.“

Члан 10.

Члан 35. мења се и гласи:

„Члан 35.

Домаћи превозник дужан је да додељене дозволе из члана 34. став 1. овог закона врати Министарству.

Министарство води евиденцију о додељеним и враћеним појединачним, временским и мултилатералним дозволама, листовима из дневника путовања временских и мултилатералних дозвола, односно обављеним превозима евидентираним у листовима из дневника путовања временских и мултилатералних дозвола, као и о возним картама на основу којих је обављен комбиновани превоз.“

Члан 11.

У члану 37. став 1. речи: „или скупу возила“ бришу се.

Ставови 2. и 3. мењају се и гласе:

„Теретним возилом или скупом возила којим домаћи превозник обавља јавни превоз терета може управљати само возач који је радно ангажован код тог домаћег превозника у складу са прописима којима се уређују радни односи и подношење јединствене пријаве на обавезно социјално осигурање.

При обављању превоза терета у друмском саобраћају у теретном возилу мора да се налази доказ да је возач радно ангажован у складу са прописима којима се уређују радни односи и подношење јединствене пријаве на обавезно социјално осигурање, односно оригинал потврде за возача који није држављанин Републике Србије из члана 23. овог закона.“.

У ст. 4, 5. и 6. речи: „или скупу возила“ бришу се.

У ставу 7. речи: „или скупу возила“ бришу се, а речи: „из члана 3. став 10.“ замењују се речима: „из члана 3. став 22.“.

После става 7. додаје се став 8. који гласи:

„При обављању превоза терета у друмском саобраћају теретно возило мора бити прописно обележено у складу са чланом 3. ст. 6. и 7, односно чланом 13. ст. 5, 6. и 7. овог закона.“.

Члан 12.

У члану 43. став 2. речи: „објекат инспекцијског надзора“ замењују се речима: „надзирани субјекат“.

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„На питања инспекцијског надзора над применом овог закона и прописа донетих на основу овог закона, која нису посебно уређена овим законом и потврђеним међународним уговорима и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора, примењује се закон којим се уређује инспекцијски надзор.“.

Члан 13.

У члану 46. став 1. тачка 1) речи: „недостатке и неправилности“ замењују се речима: „незаконитости“.

У подтачки (1) речи: „члану 3. ст. 4, 5. и 6.“ замењују се речима: „члану 3. ст. 6, 7. и 8.“.

Тачка 3) мења се и гласи:

„3) искључи теретно возило или скуп возила, којим се обавља јавни превоз терета у друмском саобраћају, ако се у теретном возилу не налази извод лиценце за превоз, односно којим превоз у друмском саобраћају обавља противно одредбама овог закона или међународним уговорима и другим

међународноправним актима, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од пет дана, а у случају поновног искључивања теретног или скупа возила истог превозника, у трајању од десет дана;”.

После тачке 3) додаје се тачка 3а) која гласи:

„3а) искључи теретно возило домаћег привредног друштва, другог правног лица, предузетника или пољопривредника, односно теретно возило страног правног лица, предузетника или физичког лица којим се превоз терета за сопствене потребе обавља противно одредбама овог закона, односно противно међународним уговорима и другим међународноправним актима, одреди место паркирања и одузме саобраћајну дозволу и регистарске таблице у трајању од пет дана, а у случају поновног искључивања теретног или скупа возила истог превозника, у трајању од десет дана;”.

У тачки 6) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 6) додаје се тачка 7) која гласи:

„7) донесе привремено решење о одузимању дозволе додељене домаћем превознику ако дозвола не одговара евиденцији из члана 35. овог закона и поднесе захтев Министарству за доношење решења о одузимању дозволе.”.

У ставу 2. речи: „лиценце за превоз и извода лиценце за превоз из става 1. тачка 4) и дозвола из става 1. тачка 5) овог члана” замењују се речима: „лиценце за превоз и извода лиценце за превоз из става 1. тачка 4) и дозволе из става 1. тач. 5) и 7) овог члана”.

Став 4. мења се и гласи:

„Инспектор је дужан да без одлагања о предузетој мери из става 1. тач. 3) и 3а) овог члана обавести министарство надлежно за унутрашње послове.”.

Члан 14.

У члану 47. став 1. речи: „која садржи инспекцијска овлашћења” бришу се.

У ставу 2. речи: „образац службене легитимације, односно” бришу се.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Службена легитимација инспектора из става 1. овог члана уређује се законом којим се уређује инспекцијски надзор.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 15.

Назив члана и члан 49. мењају се и гласе:

„Обавезе надзираног субјекта

Члан 49.

Надзирани субјекат дужан је да инспектору омогући неометано вршење инспекцијског надзора и да без одлагања омогући увид у захтевану документацију и податке, као и несметан приступ објектима или особљу који су у вези са обављањем делатности превоза терета у друмском саобраћају.

Надзирани субјекат дужан је да поступи по налогу за инспекцијски надзор и изврши наложене инспекцијске мере.

Лице одговорно за превоз у надзираном субјекту дужно је да, у року од 24 часа од часа када је протекао рок за отклањање незаконитости, писмено обавести инспектора да ли су незаконитости отклоњене.”.

Члан 16.

У члану 53. ст. 1. и 2. реч: „осам” замењује се бројем: „15”.

У ставу 3. речи: „не одлаже извршење решења” замењују се речима: „одлаже извршење решења, осим када се ради о предузимању хитних мера.”.

Члан 17.

Члан 55. мења се и гласи:

„Члан 55.

Ако орган надлежан за послове саобраћаја државе на чијој територији је домаћи превозник обављао превоз терета у међународном друмском саобраћају у супротности са међународним уговором који је закључила Република Србија у области превоза терета у међународном друмском саобраћају, обавести Министарство о учињеним повредама, Министарство може предузети следеће административне мере:

- 1) опомена;
- 2) опомена да ће бити обустављена додела одређене врсте појединачних дозвола из контингента појединачних дозвола за државу на чијој територији је учињена повреда у периоду од једног до три месеца или да ће бити одузета временска дозвола за државу на чијој територији је учињена повреда на период од једног до три месеца;
- 3) обустављање доделе одређене врсте појединачних дозвола из контингента појединачних дозвола за државу на чијој територији је учињена повреда у периоду од једног до три месеца;
- 4) одузимање временске дозволе за државу на чијој територији је учињена повреда на период од једног до три месеца.

Министарство доноси решење о административним мерама из става 1. овог члана.

Против решења из става 2. овог члана може се изјавити жалба Влади.

Министарство, у циљу примене прописа којима се уређује превоз терета у међународном друмском саобраћају, размењује, на принципу узајамности, податке о лиценцама за превоз, сертификатима о професионалној оспособљености, потврдама за возаче, обавештења о извршеним прекршајима и предузетим административним мерама, са органима надлежним за послове саобраћаја других држава.”.

Члан 18.

У члану 60. став 1. тачка 1) речи: „члана 3. став 3. тачка 4)” замењују се речима: „члана 3. став 3. тачка 5)”.

У тачки 4) после речи: „радно ангажован” додају се речи: „код тог домаћег превозника у складу са прописима којима се уређују радни односи и подношење јединствене пријаве на обавезно социјално осигурање”.

Члан 19.

Члан 62. мења се и гласи:

„Члан 62.

Новчаном казном у фиксном износу од 100.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) не води дневник путовања у складу са чланом 27. став 2. и чланом 28. став 3. овог закона;

2) приликом обављања јавног превоза терета у теретном возилу домаћег превозника се не налази оригинал извода лиценце за превоз (члан 37. став 1);

3) у теретном возилу домаћег превозника, при обављању превоза терета у друмском саобраћају, се не налази лиценца возача (члан 37. став 1);

4) при обављању превоза терета у друмском саобраћају код возача се не налази доказ о радном ангажовању возача у складу са прописима којима се уређују радни односи и подношење јединствене пријаве на обавезно социјално осигурање односно оригинал потврде за возача који није држављанин Републике Србије (члан 37. став 3);

5) обавља превоз терета у друмском саобраћају теретним возилом које није прописно обележено у складу са одредбом члана 3. ст. 6. и 7. овог закона (члан 37. став 8);

6) обавља превоз терета у друмском саобраћају теретним возилом које није прописно обележено у складу са одредбом члана 13. ст. 5, 6. и 7. овог закона (члан 37. став 8);

7) у теретном возилу или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају, се не налази лиценца за превоз, односно извод лиценце за превоз када је њихово поседовање

предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима који се закључују ради извршавања међународних уговора (члан 39. став 1. тачка 1);

8) у теретном возилу или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају, се не налази лиценца возача када је њено поседовање предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима (члан 39. став 1. тачка 2);

9) при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају код возача се не налази оригинал уговора о радном ангажовању возача, односно оверена фотокопија уговора о радном ангажовању (члан 39. став 1. тачка 3);

10) у теретном возилу или скупу возила страног превозника, при обављању превоза терета у међународном друмском саобраћају, се не налази потврда за возача када је њено поседовање предвиђено међународним уговором и другим међународноправним актима (члан 39. став 1. тачка 4).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном у фиксном износу од 10.000 динара лице одговорно за превоз у привредном друштву, односно другом правном лицу.

Новчаном казном у фиксном износу од 50.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става 1. овог члана.

Новчаном казном у фиксном износу од 10.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става 1. овог члана.

Члан 20.

У члану 63. став 1. мења се и гласи:

„Новчаном казном у фиксном износу од 50.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво или друго правно лице ако:

1) се на бочним вратима, односно бочним странама кабине теретног возила налази пословно име и натпис „Превоз за сопствене потребе“ исписано словима висине мање од три центиметра и бојом или налепницом која се битно не разликује од основне боје возила, супротно члану 3. став 6. овог закона;

2) су на бочним вратима или бочним странама кабине теретног возила стављени други натписи, супротно члану 3. став 7. овог закона;

3) су на бочним вратима или бочним странама кабине теретног возила или скупа возила стављени натписи, супротно члану 13. ст. 5. и 6. овог закона;

4) се на бочним вратима, односно на бочним странама кабине теретног возила, налази исписано пословно име словима висине мање од пет центиметра и бојом или налепницом која се битно не разликује од основне боје возила, супротно члану 13. став 7. овог закона;

5) лице одговорно за превоз у надзираном субјекту не обавести инспектора о отклањању незаконитости у складу са одредбом члана 49. став 3. овог закона.”.

Члан 21.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.